

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Роздана оплата
заплатено речею.

Рік LII.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зох.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зох., Німеччині 7-50 зох.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зох., Австрії 7-50 зох.
Зміна адреси 1 зох.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

ПОХІД СРСР — НА СХІД.

ПЕРЕТВОРЕННЯ СРСР В АЗІЙСКУ ДЕРЖАВУ.

Перенесення центру вугільного й металургічного промислу СРСР з України на Урал. — Розбу-
дова азійських шляхів. — Імпорт і експорт Балтикою, а не Чорним Морем. — Легенда про
господарську необхідність України для Росії.

Цю цікаву статтю подаємо за чеським щоденником „Право Ліду“. — Ред.

Західна Європа в багатьох відношеннях жи-
є старими поглядами на Росію, особливо щодо
перспектив її господарського розвитку. Подекуди
тим пояснюється деяка неясність в поглядах що-
до можливої участі Росії в проєктованій —
Паневропі.

На наших очах центр ваги промислового
життя сучасної Росії швидким темпом пересува-
ється на Далекий Схід — в Азію. Не через пів-
день був Росії — Україну з її багатствами камя-
ного вугля та заліза і виходом до Чорного моря,
а через далекий північний схід — Урал і Сибір,
з їх величезними невикористаними багатствами,
які шлях промислового розвитку нової, післяре-
волюційної Росії. Це факт, що має поважне за-
гальне значіння, особливо для тих країн. Зах.
Європи, що так чи інакше зв'язують перспективи
розвитку свого господарства з ринками на тери-
торіях теперішнього Рад. Союзу.

Децентралізаційні тенденції промислового
життя СРСР спричинені загальними природними
умовинами сучасної Росії. Загально відомо, що
СРСР відрізняється дуже некорисно своїми ву-
гільними резервами від інших великих проми-
слових країн: Спол. Держав Америки, Англії й
Німеччини. Більшість промислових районів
СРСР не має достаточних власних паливних баз
і дуже віддалена від Донецького басейну на У-
країні, що так до революції як і тепер залишаєть-
ся основним паливним районом (понад 70 прц.
загальної добичі вугля в СРСР).

Починаючи з 80 рр. минулого століття У-
країна, з її залізновудними покладами в Криво-
му Розі та Керчі, стала також головним центром
добування заліза. Приблизно 3/4 загальної доби-
чі заліза давала Україна перед революцією і дає
тепер в СРСР. Перехід центру металургічної
промисловості з Уралу на Україну стався через
відсутність на Уралі кам. вугля, придатного для
коксовання; транспорт же вугля з України не
видавався. Тому продукція заліза в широких
масштабах, що основана на вживанні коксу, ста-
ла можливою лише на Україні з її Донецьким
вуглем.

Але такий стан зосередження на Україні
вугільної та залізної промисловості — цих „ко-
мандних“ галузей сучасного цілого промислово-
го розвитку був явищем перехідним, тимча-
м розвиток величезні поклади камяного
вугля в Кузнецькому басейні в Зах. Сибірі, що
в своїй розмірності в кілька разів перевищують за-
паси Донецького басейну та мають чудовий ву-
гільний кокс. В Кузнецькому басейні
знайдено також значні поклади залізної руди.

Наукові розслідування вказували ще перед вій-
ною на можливість великих запасів кам. вугля
в Кузнецькому басейні. У зв'язку з цим діяльні-
мі економісти зазначали, що дальший розвиток
промислу в Росії скорше чи пізніше, неминуче
пересуне промисловий осередок, в кожному разі
осередок важкого промислу — в простори між
Уралом і Алтаєм, з їх великими багатствами зем-
них руд.

Теперішня прискорена індустріялізація СРСР
на підставі п'ятирічного плану практично вису-
ває цю проблему перенесення головних цен-
трів індустрії на Далекий Схід. Більшовики роз-
раховували експлуатацію вугільних багатств Куз-
нецького басейну, якого запаси приблизно опи-
нують на 400 мільярдів тон проти 66 1/2 мрд. тон
в Донецькому басейні. Замість 7 прц. загальної
добичі в 1928 р. проєктується в р. 1937 (остан-
ньому році другої п'ятирітки) добити в Кузнець-
кому басейні біля 50 мільйонів тон вугля, себто
майже стільки, скільки добито в 1930 р. в цілій
СРСР (Московська „Правда“, 6. X. 1931).

Взагалі в п'ятирічному плані звернено особ-
ливу увагу на промисловий розвиток Уралу і ці-

лого Сибірського району. Згідно з планами інду-
стріялізації будівництва п'ятирітки, значно мі-
няється значіння окремих промислових районів
СРСР: зростають в своєму значінні райони схід-
ні (уральський, сибірський, далекосхідний, ка-
занський в Кіргізії) і навпаки відповідно падають
райони західні (московський, центрально-чорно-
земний і ін.).

Правда, в п'ятирічному плані зазначається,
що нові райони треба втягати в промислове жи-
ття поступово і що одночасно, в межах п'ятиріт-
ки, має йти розвиток старих промислових райо-
нів, як Урал, Україна. Центральний промисло-
вий район і т. д. Але в II-му томі п'ятирічного
плану (ст. 93.) виразно заявлено: „Коли в біжу-
че п'ятиріччя головний напрям капітальних
вкладів іде на Урал, то слідуюче п'ятиріччя пове-
де нас далі на схід і капітальні вклади у великих
розмірах підуть на Кузнецько-Алтайський і Лен-
сько-Вайкальський райони“.

В кожному разі, до другої п'ятирітки намі-
чається „будинний розвиток Кузбаса“ (Кузнець-
кого басейну). Через зближення Уралу і Кузнець-
кого басейну між собою, а також з Москвою, з
Середньою Азією і районом Волги, за допомогою
спеціальної сітки залізничних та водних шля-
хів, — проєктується утворити на Уралі і в Сибі-
ру величезну металургічну продукцію на базі
уральської залізної руди і кузнецького палива;
проєктується спентралізувати в Кузнецькому
басейні кольорову металургію (олово, цинк,
мідь і ін.) у зв'язку з тим, що на азійську части-
ну Рад. Союзу припадає до 97 прц. всіх запасів
СРСР азальних металів.

З розбудовою сибірських шляхів — сказано
в III-му томі п'ятирітки (стр. 180) — „реалізу-
ється сприятливе географічне положення Ура-
лу на грані між старою, західною частиною Со-
юзу, що найбільше розвинена з господарського
боку, і величезними азійськими просторами з їх
безмежними природними багатствами та швидко
зростаючим господарством. Для цієї і слідуючої
п'ятирітки Урал стає центральною промисловою
базою Союзу. Як віддалений від кордонів, Урал
буде природною оборонною базою Союзу“.

Так здійснюється прогноза великого росій-
ського вченого Менделєєва, який у своїй книж-
ці „До пізнання Росії“ вже 30 років тому доказу-
вав, що природним центром російської держави
мусить бути не Петроград і не Москва, а Далекий
Схід — приблизно район Зах. Сибіру біля
Омска.

Таким робом життя само собою переписує
покутуючий ще нині фальшивий погляд, напе-
вено українського вугля та заліза є неможливий
господарський розвиток Росії. Значіння україн-
ського вугля для цілої території Росії взагалі бу-

Не забудьте, що найдалше до дня 25 грудня ц. р.

мусите викупити свою будинкову полісу

на 1932 р. у приналежній агенції

Т-ва Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

до обмежена. Нпр. райони на північ і захід від
Москви зовсім не могли постачатися українським
вуглем як дуже дорогим для сухопутного тран-
спорту з Донецького басейну.

Майже весь імпорт товарів до бувш. Росії
ішов через Балтійське Море та західний сухопут-
ний кордон; Чорним Морем возилося лише біля
6 прц. товарів по їх вартості. Те саме було з виво-
зом товарів Чорним Морем. Бо хоча він досягає
30—40 прц. загального експорту Росії, але це
всі були товари (головно збіжжя) з України та
Кубані.

Що Балтійське, а не Чорне Море є природ-
ним виходом для товарів з Росії, на це вказує
той факт, що й тепер, коли майже всі балтійські
порти лежать поза межами Рад. Союзу, останні
користуються ними так для свого імпорту, як і
для експорту. Через чорноморські порти, як і
раніше, експортуються тільки український хліб
та казахська нафта.

Таким чином, не тільки політична система
сучасної Росії з її нахилом до Сходу, до Азії,
але й безпосередні інтереси господарського роз-
витку, разом з великодержавницькими стремлі-
ннями до експансії чим далі все більше віддаля-
ють совітську державу від Зах. Європи, пере-
ворюють її в самовистарчалну світову силу,
що очевидно буде істнувати поза межами Пан-
европи. Півний п'ятирічний план більшовицької
держави перейнятий стремлінням до авторії —
„систематичного збільшення незалежності СРСР
від перелових капіталістичних країн світа“. (Том
III, ст. 101.)

Але вже сучасний розвиток Рад. Союзу ви-
являє досить виразну диференціацію територій
СРСР на два головні райони: один — вихода Ро-
сії, на північний схід від українських кордонів,
яка тягнеться більше на схід — в Азію, і другий —
Україна, що в культурному і господарському від-
ношенні завжди стояла і буде стояти найближче
до Зах. Європи.

Індустріялізація СРСР — це свого роду го-
сподарське самоозначення Росії, початок її про-
мислового розвитку на ґрунті своїх власних при-
родних багатств (в межах власних природних те-
риторій).

І. Мазепа.

СТУДЕНТИ ВИЩИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ШКІЛ

улаштовують дня 12. грудня ц. р.

„Андріївський Вечір“

в салях Лисенка.

Початок в год. 21.

Гостям рад!

Вже 9. грудня перепис населення.

ПРО ЩО ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ В ДНІ ПЕРЕ-
ПІСУ?

Вже ледви за кілька днів зголоситься до
кожного помешкання переписний комісар. Один
часопис подав недавно вказівки, як треба по-
водитись підчас перепису. На перший погляд
деякі з тих вказівок можуть виглядати дещо гу-
мористично, а проте після банального розгляду
треба признати їм чимало слушности:

1) Голова родини повинен бути по змозі
в середу 9. грудня дома, а коли це не можливо
— навчити когось зі своїх у помешканні, як має
давати інформації переписному комісареві. Ко-
ли ж деякий час рішуче ніхто не міг би у хаті
залишитись — треба прийти на входових две-
рях киятку, яка кидалась би пізлаву в очі, з по-

ясненням, коли переписний комісар може прий-
ти вдруге.

2) Треба пригадати собі дані народни усіх
членів родини та всіх взагалі мешканців одної
хати (помешкання); найкраще списати собі за-
далегідь ті дані на карточки, щоб потім не
морочитись а розшуками по документах. Тре-
ба теж мати під рукою усі документи, щоб на
вимогу переписного комісара негайно показати
їх.

3) Упередити комісара (зюкаторів), що
живуть в домі (це торкається власників меш-
кальних будинків) та підкомісари (субзюка-
торів), щоб зробили те саме.

4) Прив'язати собак, щоб не було завади
інцидентів з переписними комісарами.

ХОРОНІТЬ ВАШІ ОЧІ
ВАШ НАЙЦІННІШИЙ СКАРБ

972 1-5

ВЖИВАЙТЕ ЖАРИВОК
PHILIPS ARGENTA

5) Приготувати місце, щоб переписний комісар міг де сісти й вигідно списувати зізнавання.

6) Якщо нема в помешканні електричного світла, мати на поготові лампу чи свічку. Треба теж приготувати перо, чорнило, бо олівцем писати не можна. Деякі з тих вказівок відносяться майже виключно до села, але інші знову можна застосувати скрізь, отже й по містах.

Зокрема для нас, українців, треба пам'ятати заздалегідь, щоби:

І) закладати від переписного комісара двомовного аркуша (зразок „А“),

2) визнавати по українськи та зажадати вписування даних по українськи,

3) до рубрики „яка рідна мова“ візнати або самому вписати: „українська“.

4) перед підписанням аркуша докладно всі дані перевірити, головнож дві рубрики: віросповідання та рідної мови,

5) поінформувати й освідомити всіх українців у тому самому помешканні, кам'яниці та в околиці.

ЩО РОБИШ? З ЧОГО ЖИВЕШ?

Одну з найважливіших проблем, які має за-
судити загальний перепис, можна сформулюва-
ти у запиті: „що робиш і з чого живеш?“ Від-
повідь на це питання з боку цілого населення
дасть докладний образ матеріальної егзистенції
краю, головнoж у часі нинішньої кризи. Щоби
це уможливити, треба добре зрозуміти значін-
ня усіх поодиноких відповідних рубрик підпи-
саного формуляра, присвячених цій справі.

Одна з рубрик головного формуляра „А“ питає про докладну назву головної професії, себто про рід зарібкової праці (фах, спеціальність), які дає головні засоби утримання. Тут мова не про визначену професію (на основі освіти чи попередньої фахової практики), лише про фактичну працю, яку виконується і яка дає зарібток. Відповіді з цієї рубрики устійняють скількість людей, працюючих у поодиноких спеціальностях. Поясненню місця заріботної праці присвячені окремі дві рубрики. Спеціальна рубрика вяснює позицію у професійній ерархії (напр. столяр може бути власником столярської майстерні, самостійним ремісником, зелядником, помічником чи „халупником“ і т. д.).

ЯК КОЛОМИЙСЬКИЙ ЕНДЕК „ПОВЧАЄ“ ПРО ПЕРЕПИС? — ДО ВІДОМА ШКІЛЬНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ ВЛАДІ ТА СУДОВІЙ ПРОКУРАТУРІ.

„Дня 1. п. м. зібрав у своїй канцелярії управитель школи ім. Коперника в Коломиї Францішек Задембскі учителів-поляків з провінції, заявив їм, щоби при переписі населення в українських селах рішуче постаралися вказати найменше 25 проц. польського населення, причому їм відгрожував. Далше інформував їх, щоби назви осіб, закінчених на „ський“ записувати як римо-католиків і поляків! На заміт одного з присутніх, що це не дасться перевести, бож заяви підписують та можуть звернути увагу на фальшування, п. Задембскі званий тут загально „вшехпольським королем Покуття“ заявив, що листи треба виповнювати олівцем, а відтак дома поправляти“.

ЯК ІДЕ ПЕРЕПИСНА АКЦІЯ В КОПИЧИНЕЧ-
ЧИНІ?

Дня 18, XI. ц. р. відбулася у Копичинцях довірочна нарада повітових мужів довіря УНДО. Було 200 представників громад і свідомих громадян. Після посольського звіту посла О. Яворського й прийняття резолюції про довіря УПР та подяку за її працю, адв. д-р В. Безпалько вголосив реферат про перепис населення. Референт згадав про вагу перепису взагалі та зокрема для українців і аізвав присутніх, щоб вони повели відповідну освідомлюючу роботу на селі. Це потрібне тим більше, що не вважаючи на численні оголошення українців на переписних комісарів копичинецький староста нічого навіть не відповів на ті закли, а переписними комісарами іменував самих поляків, — переважно вчителів, їх жінок, двірських офіціалістів або громадських писарів. На одній конференції з тими переписними комісарами на запит, що робити, як римо-католик заявить, що він серйоз розмовляє по українськи — сам староста Копичинський заявив, що треба питати в таких випадках, якою мовою дотичний громадянин відмовляє молитву (!) і якщо відмовляє молитву по польськи. — то слід писати, що його роз-

говірна мова є польська! Тому, що всетаки між переписних комісарів попало кількох ніби-українців, то з комісарами-поляками йдуть окремі конференції. Всі комісари одержали інструкції двомовних аркушів нікому не видавати до виповнювання, — ті аркуші мають виповняти самі комісари. Сказано далі на конференції комісарів, що відпоручників громади при веденні перепису допускати можна тільки тоді, як цього зажадає дотичний комісар.

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО, АЛЕ ВИКЛЮЧНО ПОЛЬСЬКІ ПЕРЕПИСНІ КОМІСАРИ.

У середу 25. листопада ц. р. старство Городка Ягайлонського прислало дідичеві Ясницьк Шоферові документи для переписних комісарів села, бо Шофер (німець) є головним інструктором. Між іншим старство призначило переписним комісарем завідуючого двором Шофера — Павла Войтовича та прислало для нього всі документи. Павло Войтович виповнив "Зобов'язання" та зазначив свою українську національність і одержав виказку переписного комісара та переписні аркуші. В середу 3. грудня покликали Павла Войтовича до громадського уряду. Поліцей зі станиці в Лозині завіз його до окремої кімнати та відібрав йому виказку переписного комісара та домагався звороту всіх інших документів і переписних аркушів; опісля сказав, щоби відіслав переписні аркуші до громадського уряду. Годиться зазначити, що Ясницька мають чисто українське населення, а 8 людей, які називають себе поляками, — ходять до церкви, святкують українські свята та говорять по українськи.

Вже після віддачі попереднього допису з Яєниськ до друкарні — одержала наша редакція листа з описом дальшого ходу справи:

Дня 4. грудня в год. 7.30 веч. пришов до Павла Войтовича командант поліційної станиці з Лозини й у присутності представника громади Івана Місюрського прохав прийняти принесені назад — (вчора відібрані) документи, переписні аркуші й виказу переписного комісара та виконувати обовязки. Говорив при то-

З українського життя за океаном.

Величаве свято українського мистецтва
в Шикаго.

На святі українського мистецтва, яке ула-
див п. Василь Авраменко в „Шикаго Сивик
Опері“ 8. XI, було 2 500 осіб. Між визначними
гостями були американці, як декан Блек з уні-
верситету Нортвестерн і д-р Форбі із шика-
говського університету. Крім того були кон-
сули і їх секретарі Мексику, Японії, Швеції,
Литви, Югославії, Німеччини, Бразилії, Швай-
царії, Туреччини, Франції, Латвії і Чехосло-
ваччини. Наш славний балетмайстер п. Василь
Авраменко вивів драматично-танкові сцени, які
зображували змагання і боротьбу українського
народу за волю в його історії. На сцені ви-
ступало 500 танцюристок і танцюристів у пре-
гарних національних строях, мережаних ви-
шивками і грою красок! Були і сольові танки,
а між ними і самого балетмайстра п. Аврамен-
ка, котрий виконав танець „Гонта“ свого влас-
ного укладу. Співав злучений хор, а пригра-
вала оркестра „Шикаго Сивик Опері“ під
проводом відомого нашого диригента п. Льва
Сорочинського. Ціле свято випало дуже гарно
і загально признано його повним успіхом.

Український концерт і промова будуть роздані з радіо-станції в Шикаго до всього світа.

З нагоди пропаганди „Шикаго Ворлд'с Фер Сенчюрі оф Прогрес“ українська група, якої предствником є д-р Мирослав Сіменович, мала нагоду післати свою українську програму довкола світа. Українська програма випала в неділю, 15. листопада, в годині 3:30 пополудні. Промовляв д-р Мирослав Сіменович в англійській і українській мові, вияснюючи значіння столітнього ювілею міста Шикаго для українців і запрошуючи всіх прибути на те велике свято. В програмі візьме участь також Україн-

му, що поліцей, який від П. Войтовича відібрав документи, зробив це «на власну руку» — без відома старости та команданта станиці — та, що за це матиме дисциплінарне слідство.

Павло Войтович не хотів паперів прийняти й заявив, що про цю справу повідомив редакцію часопису, щоби вона це використала. Командант поліційної станиці з Лозини заявив, що з документами Павла Войтовича був у Городку Ягайлонському у старостві; староста наказав усі списові папери віддати П. Войтовичеві та просити, щоби прийняв назад обов'язки переписного комісаря та приступив до їх виконання.

Павло Войтович документи прийняв і тим самим буде самотнім переписним комісарем — українцем — у Яснях.

Для користування переписних комісарів
прислали польські переписні аркуші.

КОНСКРИПЦІЙНІ НАРАДИ.

Дня 30. XI. ц. р. відбулося велике віче в містечку Стрілісках Нових, бобрєцького повіту, присвячене справі конскрипції. На вічу явилось понад 1000 осіб, бобрєцького, рогатинського і перемишлянського повіту. Проводив вічем дир. Вітошинський, промовляв посол Кузик і о. Прийма.

Дня 3 грудня п. р. відбулася довірочна нарада в Бурштині для сіл бурштинського судового повіту. Явилось 248 осіб представників 24 сіл. Проводив нарадами п. Іван Яськів з Мартинова Нового. Промовляв на тему перепису населення посол Кузик. У дискусії забирали голос о. Таньчак, парох Серник п. Жанченко з Комольник і Андреїв з Обеляниць та Мурафа з Бовшова.

Дня 4. грудня ц. р. відбулася довірочна нарада в Жидачеві, присвячена справам конскрипції. Явилось 187 представників 26 сіл. Проводив д-р Юрків, адвокат з Жидачева. Промовляв пос. Кузик. У дискусії замітали слово д-р Юрків і дир. Білинський. Зафіксували велике зацікавлення конскрипцією.

— 〇 —

ський Хор міста Шикаго, що виграв першу нагороду на концерті хорів Другого Музичного Фестивалю дняника „Шикаго Дейлі Трибюн“. Програма буде надавана станцією WCFL і буде получена з іншими та буде роздана довкола світа. Це буде перший раз, що українське слово й укр. спів облетить довкола світа.

Листопадове свято в Нью-Йорку.

В годині 11. рано в неділю 1. листопада зібралися в Нью-Йорку в Українським Народним Домі члени товариства „Чорноморська Січ“ в одностроях, товариства „Дністер“ і братство св. Володимира та з прапорами поминали в пам'ять на української католицької церкви св. Юрія, де у дверях стрінуло їх братство св. Михайла, відділ 1-ший „Провидіння“, також з прапором, що разом увійшли до середини церкви. Там саме о. Петро Полятишин, парох церкви, виголосив патріотичну проповідь про значіння української державності і про потребу праці для відродження народу. Після Служби Божої відбулося благословення Найсв. Дарами, а зараз потім устатковано хрест з терновим вінком і домовину, а на ній устатковано шапку українського стрільця, шаблю і кірє та вінок з квітів. По обох боках домовини устатковані січовики в одностроях, а від домовини аж до дверей церкви шпаліром стали члени інших товариств із свічками в руках. Серед такої устави відправив о. парох панакхиду на полягалих, на хорах співав Український Хор під орудою п. Теодора Онуфрика. Після жупітного „Вічна Память“, пішла молитва до „Боже Великий, Єдиний“, яка порушила до сліз усіх присутніх. Вечором в годині 7-30 приготовано листопадовий концерт, на котрім п. Ясінчук зложив привіт від Рідного Краю, після чого пішли інші точки.

Після конференції Круглого Стола.

На засіданні англійської палати громад прем'єр Мекдональд пропонував внесення на апробату політики уряду супроти Індії в тій формі, в якій висувала її остання декларація на конференції Круглого Стола. Промовець висловив надію, що делегати на конференцію Круглого Стола повернуть до Індії рішення більше ніж колинебудь дійти до порозуміння, яке могли би прийняти всі інтересовані сторони. Пос.

Мекстон з лівого крила робітничої партії замі-
тив, що Індіям годі буде дістати повну неза-
лежність, на що Мекдональд відповів: „Якби
зовсім того не хотять“. Пос. Етлі спитав, що
буде далі з переговорами. Мекдональд від-
повів, що конференція Круглого Стола не пе-
рестане існувати і зійдеться знову у слухання
мент.

—□—

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Освідомлюйте про значіння перепису селянські маси, домашню службу, сторожів, робітників і формалів.

Ювілей акад. Василя Щурата.

Львів, 6. грудня 1931.

Заходом Виділу Наукового Т-ва ім. Шевченка вшановано нинішнім святом 60-ліття життя і 40-ліття наукової та літературної праці б. голови Н. Т. ім. Ш. у Львові, акад. Василя Щурата. Святочна академія відбулася в поудне у великій залі Музею Т-ва, що виповнилася щирістю делегатами наших культурно-освітніх установ та найчільнішими українськими громадянами зі Львова і з краю. Разом у святі взяло участь понад 150 осіб.

Свято отворив голова Т-ва акад. К. Студинський, що привітав Ювілята короткою промовою під оплески присутніх, а потім відчитав величезну масу привітів і телеграм, що наспіли для Ювілята до Т-ва. Переважали очевидно привіти з краю, але було їх теж немало з-за кордону, головню від різних славянських Академій Наук та численних наукових установ. Прислали теж привіти всі українські наукові установи, високі школи і багато поодиноких наших учених з еміграції. Впадало зате в очі, що не було привіту від Української Академії Наук з УСРР наспіли всього два привіти: від Комісаріату Освіти з Харкова і від Всеукраїнської Бібліотеки з Києва. Деякі привіти присутні горячо оплескували, а

привіту від сеніора Юл. Романчука вислухали всі стоячи.

Після прочитання привітів, що забрало більше як пів години часу, виступили з рефератами: д-р Іл. Євєницький, що подав загальну характеристику творчості Ювілята, д-р Яр. Гордійський, що читав про перший поетичний виступ Ювілята і д-р Ів. Брик, що змалював наукові досягнення Ювілята в обсягу Шевченкознавства. Рефератів вислухала аудиторія з великою увагою і нагородила їх авторів оплесками.

На закінчення академії забрав слово сам Ювілят, що подякував аранжерам та учасникам свята і при цій нагоді кинув кілька цінних думок про вагу літературної та наукової праці у наших обставинах. Між іншим висказав свою думку про обітні в житті народу переважні ділянки праці, кажучи, що вони у нас помітно занепадають і що ми на цих полях не йдемо вперед, а радше робимо відступ. Закликом до молодшого покоління, аби воно старалося лабирати якнайбільше знання і поглиблювати його, закінчив Ювілят свою цікаву, багату в думки промову.

Вечором відбувся в честь Ювілята комерт у краківському готелі в тісному гурті.

Виставка мистецької фотографії у Львові.

Дня 5го ц. м. відчинили в залі „Академічного Дому“ П-гу виставку Українського Фотографічного Товариства у Львові. Ця виставка в порівнянні з минулорічною є кроком вперед; журі поставило до присланих експонатів суворіше і на виставці не бачимо слабших аматорських сprob. Дарма, що така велика добірна збірка застосовувала би на більшу та кращу салу, вона розташована вмілою рукою і дозволяє на легку орієнтацію.

Головну увагу звертають праці пп. О. Балицького, Ю. Дороша, М. і Р. Лятишевських, О. Моха, В. Панькова О. Пеканського, П. Савки і Д. Фіголя. Подиву гідною композицією та ніжною емоцією образу є дві вази з перлами Митрона Лятишевського. Д. Фіголь пробує сам композивати сюжети — вишукують їх і свідомо придумують; два три вибрані ним („Орнамент тіни“ „Малевич“ і „Юдин грін“) наскрізь оригінальні. Назагал рівень виставки високий; не одна фотографія могла би стати справжньою окрасою не одної кімнати. Переважають знімки з природи.

Берестейський процес.

У справі заяви Дзялоша.

Директор соймового бюро Дзялош, визнаючи у берестейському процесі, назвав був посла й голову Клубу Народового проф. Рибарського комічною фігурою в польському союзі. Пос. Четвертинський в імені Клубу Народового вислав у тій справі писмо до маршала союму Світальського та зажадав відповідних заходжень з огляду на такий нечуваний виступ підчиненого йому службовця.

Марш. Світальський повідомив Четвертинського, що не думає видавати в зв'язку із заявою Дзялоша ніяких заходжень, бо він визнавав не в характері директора соймового бюро.

ОСТАННІ ВІСТІ

СМЕРТНИЙ ПРИСУД У БЕРЕЖАНАХ.

30. V. 1931. вбито Мих. Жулинського, листаря зі Стратина біля Рогатина. Як обвинувачені в тому вбивстві стали два стратинські 21-літні парубки Ол. Кіжецький та Ів. Януш. Кіжецький признався був у слідстві, що постановив убити листаря задля грабежі. До вбивства намовив його Януш. Переконавав його, що замість працювати весь день за 2 зол., краще виконати якусь граббж і так здобути більшу суму грошей. Януш хвалився, що вже раз брав участь у граббжі. Кіжецький засівся в лісі на листаря, та коли Януш не прийшов тут, він сам убив листаря Жулинського молотком. Тіло сховав у глибині ліса та прикрив листям і хворостом.

На основі вердикту присяжних суддів бережанського суду трибунал засудив Кіжецького на смерть, а Януша на кару тяжкої тюрми за крадіж і то інших річей, що не походили з того граббжницького вбивства. Обор. Кіжецького заповів касацію, обор. Януша прийняв присуд.

ПРИСУД НА МОГИЛЬНИЦЬКОГО.

Після шестиденного процесу занав у суботу присуд, яким засуджено обох. Могильницького на 18 місяців в'язниці. У присуді суд узяв за основу 6 місяців слідчого арешту і прирівняв частинну амністію, так що остаточно підсудний мусить відбутися ще кару 5 місяців в'язниці. Розправа велася перед трибуналом. Обвинувачував прокуратор Олександрів. Словинський адв. д-р Тендлер.

БІЛЬШОВИЦЬКА РОЗЗБРОЙНА ДЕЛЕГАЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 6. XII. ПАТ. До секретаріату Ліги Націй прийшла офіц. вістка, що більшовицькими делегатами на роззбройній конференції будуть Літвінов, Луначарський, Пятніков і знавці.

ЗБАНКРОТУВАЛА Ф-А „СШАР“.

ВІДЕНЬ, 6. XII. ПАТ. Управу фірми фабрики Сшар-Шутте оголосила невикплатність. Пасива її виносять 1 міль. ш. Фірма пропонує сплату зобов'язань у висоті 45 проц. платних у ратах.

АРЕШТУВАННЯ СЕРЕД ЛЬВ. КОМУНІСТІВ.

На днях арештували у Львові кількох комуністів і сконфіскували при вул. Тарновського 41. цимлобистиль. У хаті купця Вітліна при вул. Сошнівній 8. забрали комуністичні летючки в українській, жидівській та польській мові. У дальших пошукуваннях друкарні поліція арештувала автора летючок столяря Галича (Рапапорта 17). Скрабником тієї комачейки, до якої впливали гроші з сусідньої держави, була якась Гайлі (Шумляйських 7.). Вкінці найшли й друкарню при вул. Вольності 10.

МІСЯЦЬ АРЕШТУ ЗА ФАЛЬШИВІ КОНСР. ЗІЗНАННЯ.

Розпорядок ради міністрів про другий загальний спис населення передбачує кару за складання фальшивих зізнань, відмову зложення зізнання, перепинювання списовим органам у виконуваних їх діяльності і т. д. За ті провини розпорядок передбачує кару до 500 зол. із заміною на арешт до 1 місяця. Кари ті прирівнюватимуть адміністративним шляхом.

НЕУСТУПЧИВІСТЬ ЯПОНИ І БЕЗРАДНІСТЬ СОЮЗУ НАРОДІВ.

Спроби мирового поладнання манджурського конфлікту Радою Союзу Народів стали знову на мертвій точці, тому що Японія не годиться на резолюцію Ради, не допускаючи до устійнення речини евакуації зайнятих провінцій ані не хоче припинити воєнних ділань проти „бандитів“, які хоче переводити навіть в нейтральній полосі поза контролею Союзу Народів. Одночасно Японія натискає на відкликання китайських військ поза великий мур.

З Токіо повідомляють, що на раді кабінетовій японський міністр війни спротивився рішучо евакуації японських військ з Манджурії, бо китайська армія, мовляв, приготувала протинаступ. Командант японської окупаційної армії ген. Гонжо подався до димісії, заявляючи, що компромісова політика уряду унеможливило йому свободу рухів і він не може відповідати за хід операцій в Манджурії.

НОВИЙ ТРИДЕРЖАВНИЙ СОЮЗ.

У зв'язку з веденими тепер болгарсько-турецькими переговорами в Нанкарі, з приводу візиту болгарського прем'єра Мушанова, болгарська преса повідомляє, що розмови торкаються утворення потрійного грецько-болгарсько-турецького союзу. Об'єднання тих трьох держав було б оперте на тих самих основах, що Мала Антанта і нове політичне угруповання зажадало би признання місця в Раді Союзу. За прикладом Малої Антанти кожна з трьох держав займала би це місце по черзі.

ПРИСУД НА СЛОВІНЦІВ.

РИМ, 6. XII. ПАТ. Процес словінців, обвинувачених у держ. зраді закінчився присудом 16 обвинувачених на кару від 2—20 літ. Інших обвинувачених увільнили, бо не було достаточних доказів зини.

ПОВОРОТ ГАНДІЯ.

ПАРИЖ, 6. XII. ПАТ. Ганді покинув Париж і відїхав до Гієнесту.

ГАНДІ В ПАПІ.

РИМ, 6. XII. ПАТ. „Іль Тевере“ повідомляє, що є чутки, бундисто Ганді відвідає папу.

ДИМІСІЯ КИТАЙСЬКИХ МІНІСТРІВ.

НАНКІН, 6. XII. ПАТ. Д-р Ше та Велінгтон Ко подалися до димісії. Д-р Ше був досі представником Китаю в переговорах у Женеві та в Парижі в справі евакуації Манджурії. Чань-Кай-Шек телеграфічно просив д-ра Ше, щоб відкликав свою постанову. Чань-Кай-Шек зазначив, що кит. уряд рішучо піддержує його політику. Також Велінгтона просив президент, щоб остав на своєму становищі. Кажуть, що димісія д-ра Ше, як представника Китаю в Лізі Націй, не вплине на його уступлення зі становища кит. посла в Лондоні.

МАЙБУТНЯ ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА ГІТЛЕРІВЦІВ.

До Лондону прийхав гітлерівський діяч Розенберг шукати зв'язку з міродатними кругами консервативної партії. Обертається теж серед фінансових кол, щоб добути кредити для Німеччини на випадок, коли Гітлер лідє до влади.

У розмові з представником „Ев. Стандарду“ Розенберг заявив, що всі поголоски про безпосередні наміри гітлерівського перевороту без основні. Гітлер задумує дійти до своєї мети конституційною дорогою і певний, що перейме владу на весну. Зовсім фальшиво підсказують гітлерівцям воєнні плани супроти Франції. Наш спір з Францією, говорив Розенберг, якого вважають кандидатом на міністра закорд. справ у кабінеті Гітлера, не є мілітарний. Ми воювати не можемо, навіть якби хотіли. Не маємо грошей, ані зброї, з військом нечисленною й дуже коштовною армією фахівців, накиненою нам мировим договором, — але рішуче протиставимо французьким спробам ізолювати нас. Німеччина є окружена озброєними державами, перш усього Францією. Розпочнемо від ревізії мирових договорів і репарацій, не тільки від казкуль, невідгідних для Франції, але й від тих, що нарушують основні права Німеччини. Будемо сміло налягати на застосування арт. 8. пакту Союзу, а ще більше на застосування постанови цього артикулу, що передбачує ревізію зброю що 10 років, і рахуємо щонайменше на прихильність Великої Британії.

РЕВОЛЮЦІЯ В САН САЛЬВАДОРІ.

Про революцію в Сан Сальвадорі подають такі подробиці: Революціоністи позавили президента республіки Аранію, якого арештувано. Міністра фінансів розстріляно. Владу об'єднали: ректоріят, зложений з трьох генералів, що заповів у найближчому часі розписання виборів. Революція розпочалася бомбардуваннями палати президента артилерією з форти. Висько, вірне урядові, відповіло теж артилерійським вогнем. Стрілянина тривала кілька годин, наслідком чого згинувло багато людей. Безпосередньою причиною революції були самовражні вибори, що мали відбутися мин. неділі.

АРЕШТУВАЛИ ВІЯТА.

ПЕРЕМИШЛЬ, 6. XII. ПАТ. На приказ прокуратора при окр. суді в Перемишлі на жаданя Поз. Виділу в Ярославі арештували після лустрації начальника гром. Тухля, поз. Ярослав, Петра Булата. Булата відставили до азики в Перемишлі. Йому закидають крадіж грошей.

НІМЕЦЬКІ СЕЛЯНИ ПРОТИ ПОДАТКІВ.

Селяни з Найкірхен не допустили до ліцитації господарства, що належить до одного гітлерівця, а скарбового службовця побили. У Гроскампен селяни заявили ексекutorial, що для держави не мають грошей, і не допустили до ліцитації.

Спортові висліди.

МЯЧЕВІ ЗМАГАННЯ

Літвини. Адміра-Тім Напшуд АКО 10:1 (6:1) Краків. Висла—Легія 4:2. Змагання на чашу КЗОПН.

ГОКЕЛОВІ ЗМАГАННЯ.

Катовиці. (Субота) Берл. СЦ—Репр. Польщі 2:1 (0:0, 0:1, 2:0). Катовиці. (Неділя) Берл. СЦ—Репр. Польщі 4:0 (0:0, 2:0, 2:0).

Визначені на неділю гокелові змагання у Львові, Лодзі та Варшаві не відбулися з причини розтавання.

ПОСМЕРТНІ ЗГАЛКИ.

Євген Трешневський, директор Руського Ревізійного Союзу, помер у Львові дня 3. грудня ц. р. по короткій і важкій недугі в 37-м році життя. Похорони відбудуться дня 8. грудня ц. р. (вівторок) в год 2. пополу з календарем тоїж на Личаківське кладовище.

5

Арештували мін. радника.

Загальні Збори Союзу Українок.

В суботу ранком працювали далі комісії. Після того відбулися звіти комісій контролюючої, фінансової, статутної, вибори Головного Зіздлу Т-ва і накінєнь збори прийняли відповідні резолюції. Докладні інформації про ці загальні збори подамо пізніше.

НОВИНКИ

... "Брунатний дім" Гітлера. В аристократичній сім'ї Мішлену між Пропілеями та Обеліском стоїть "Брунатний дім" Гітлера. Двама дітьми попереду Ц. К. націоналі-соціалістів

3 кіна.

КІНО „КАСІНО“: „НАТХНЕННЯ“.

На цю фільму йдуть люди тому, що Грета Гарбо — ройкою в Грета Гарбо. Те одно вже дає запоруку, що фільма роблена добравно і знімається дещо понад рівень банальності — хоч, у даному випадку, цей понадбанальний рівень не дуже високий. Товчється у фільмі проблема „формальної“ і „правильної“ любови, легкого трактування жінок муштинами й мушин жінками за старої правди, що для жінки найбільш важливість має таки — подружжя. З усіх інших артистів у фільмі яскраво відіграються Льюїс Стоун, славетний „інтригант“, несміливий та Гарбо — знавато неповоротний і молодечого студента деревляний навіть як к'юмонів, які суперечаться фільма цікава для к'юмонів, які суперечаться за палмю першегства: Грети Гарбо чи Марлен Дітріх. На „Натхнення“ можна найбільш маркантино перевірити, що тужливо-зіричний характер постаті й три Грети не має нічого

(пр.)

9. грудня загальний перепис населення!

Дбайте, щоби в той день записано як вашу батьківську мову — українську мову. Домагайтеся двомовних аркушів і вписання вас по українськи. Перед підписанням аркуша — добре перевірюйте записані дані.

3 судової салі.

СПЕКУЛЯЦІЇ В ШИРЕЦЬКІЙ ШАДНИЦІЇ
КАСІ ПЕРЕД СУДОМ.

Отже, оба, використав довіря, яке зловбуз собі у свідка й інших. І тому, коли подаємо ошу вістку з судової сади, а не поминаємо П, як ба-гато інших справ, що часто аж до заводу по-вторяються в тій самій сади III-ого відділу, го робимо це з розумом. Бо тут не Але про ви-користання довіря одиниці до одиниці, тут, як сказано, школу потерпіл загаль. Бож такий по-ступок відбирав всякий кредит іншим людям, людям доброї волі і добрих намірів, такий учи-нок убивав всяке довіря між людьми спеціаль-но в громадських справах.

Дописи.

БІВРКА. *(Семи-класова школа без українських учителів і катехитів. — До відома Митрополитної Консисторії.)* По наших містечках важко вже зустрінути українського учителя. Її переносила шкільна влада або в корінь Польщу, або на емеритурі — зрештою про це відомо добре українському громадянству. А тепер намагає знову чорна хмара на волосистіх українського вчителства. Бо шкільна влада з нагозр редуції, яку перевозить уряд, пам'яє! звинувачує по школах учительські етати на емеритурі. Ба, що більше по редуції етатів учителів поминає, що більше на українських катехитів. Остані хочуть уже черга і на українських дерзаву аномалію зустрічаємо в Біброві. До якої ходять 230 українських дітей, але для них нема ніякого українського учителя, а тепер ще в українського українського катехита! Прийде — катехит а, але вже три місяці хорув і тому на відсутній. Черга те українці хорув і тому на відсутній. І при-ською міравою нема кому заохуватися і при-несолюють польські учителі ходити на науку римо-кат. релігії. Цьому ликові хотів зарізати наші парох о. Міхур, який добровільно ходити тепер учить дітей релігії, але обтяження багаторою клопотами і обов'язками, не може прислати дітей стільки годин як цього вимагає виховання дітей. До того йому предуювало ще більше годин релігії тільки з ошадностей мотів. І ось тому кружляють висте, що етат гр. ад. висте, а семи-класовій школі в Біброві являють

використовуючи при тому відсутність катехита о. Петра Барановського. Тому українські батьки шкільних дітей звертаються цю дорогою до Митрополитичної Консисторії у Львові з горячим проханням розслідувати справу і якщо дотеперішній катехит не може виконувати своїх обов'язків з причини недуги — тоді проханням прислати нам нового катехита, бо етат висить вже на волоску.

Один з батьків.

СПОРТ.

Гаркавенко — мистець світа 1931.

Ми вже подали в „Ділі“ коротку замітку про те, що наш славний атлет Олександр Гаркавенко здобув у великому міжнародному турнірі в Гамбурзі першу нагороду, а тим самим і мистецтво світа на 1931 рік. Сьогодні дістали ми від нашого мистця витинки з німецької преси в Гамбургу, яка розписується широко про „велике досягнення мистця України Гаркавенка“ й описує докладно останній день турніру (14. XII). З того опису довідуємося, що в гамбурзьких міжнародних дужаннях взяли участь найбільші силачі світа. Дужання ті відбулися „в театрі на заході“. В останньому дні змагалися самі тузи, при чому театр був виповнений до останнього місця. „По 44 днях важких, депривуючих змагань — читаємо в органі „Hamburger Correspondent“ з 14. XII. — вийшов переможцем без сумніву найліпший силач Гаркавенко, що зіпхнув Пінєцького після завзятої боротьби на друге місце. В 58. мін. мав Пінєцький добрий момент, бо він держав уже українця своїм незвичайно сильним нельсоном на самому березі програю; однак Гаркавенко вступив з кольосальним напруженням сил так піднятися і поклав Пінєцького на обидві лопатки“.

Остаточний вислід такий: 1) переможець і мистець світа 1931. Гаркавенко (Україна), 2) Пінєцький (Німеччина) — У Львові виступав Пінєцький як поляк! — Прим. Ред.), 3) Вестергард-Шмідт (Гамбург), 4) Петерсон (Естонія), 5) Петрович (Росія), 6) Вайнура (Манджурія). Всім вичисленим, у першу чергу, очевидно, мистцеві Гаркавенкові, вручено визначені нагороди і вінці. Крім того Гаркавенко одержав прегарну ленту з написом у нім. мові: „Мистець світа 1931.“

Для заокруглення подаємо ще зміст листа п. Ол. Гаркавенка до нашої Редакції, в якому він пише: Посилаю Вам свої фотографії і вирізки з нім. преси, що написала в останній дні, як скінчилася боротьба. Прошу Вас написати пару слів, що козак Олександр Гаркавенко держить жовто-блакитний прапор високо. Щиро здоровлю — Ол. Гаркавенко“.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Іван Порайко, емеритований катехит учительської семінарії в Станиславові, референт єпископської консисторії і почесний крилошанин станиславівської греко-католич. капітули помер дня 30. листопада 1931 р. Покійний був добрим, зразковим священником і солідним громадянином. В. Я. П.

Нові книжки й журнали.

книжки.

Д-р Євген Грицак, Д-р Кость Кисілевський: **ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК**. Львів 1931. Наклад книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, ст. 560.

Цей словник може стати в великій пригоді якнайширшій масі нашої інтелігенції, що нахапалася в школі польських слів і роками за лінива, щоб заступити їх рідними, не тільки в буденній розмові, а навіть у письмі. Словник виданий у догідній кишеньковій формі, на прегарній папері, виразним друком, а при цьому дуже обемистий. Нині, коли серед нашої інтелігенції зростає шораз живіше свідомість стежити за чистотою мови і дбати, щоб вона була літературна, такий словник може і повинен стати невідступною книжкою в першій мірі всіх робітників пера. Перевірити його багатство та точність можна буде аж згодом і то збірними силами. Покищо імена авторів, добрих знавців мови, є запорукою вартості цієї давно жданої праці.

Інж. Е. Храпливий — інж. Р. Кахнікевич: **ЕЛЕКТРИЧНУ СТРУЮ НА НАШЕ СЕЛО!** В книжочці 11 малюнків, 30 стор. 16°, ціна 30 сот. У цій книжочці обговорено популярно електрифікацію нашого села недорогими засобами і то так, що кошти переведення всіх робіт є невеликі. Зі змісту виходить, що поба-

жанням є закладати по селах окремі електрифікаційні кооперативи. Зокрема обговорено можливість електрифікації нашого села, способи заложень малі сільської електрики, користі, які дає електрична струя в сільському господарстві та приміненні електродвигуна. Замовляти в Ревізійному Союзі Української Кооп. Львів, Словацького 14.

Р. Сливка: **ТАКИЙ СВІТ НАСТАВ**, жарт на одну дію. Ст. 8. Львів, 1931. В—во „Театральна Бібліотека“.

На санування Т-ва „Просвіта“.

VI. виказ підписаних позичок для санування Т-ва „Просвіта“ у Львові.

Сокаль: Кооп. Союз 160, д-р Чайковський Богдан 50, Чайковська Юлія 50, д-р Баранів Гриць 50, д-р Перфецький Роман 50, д-р Хоминський Лев 50, Хоминська Софія 50, Чубатий Тарас 30, м-р Павлюк Михайло 25, д-р Горділовський Михайло 25, Хоменко М. 25, о. д-р Вергун Теодор 30, Гудим Григорій 25, д-р Решетилко Теодор 20, Лизуєць Михайло 50, Комаркоський Осип 20, о. Ничай Степан 20, д-р Мельник Михайло 20, Точук Павло 20, д-р Демчук Осип 20, Гриньків Григорій 15, Чарнецький Василь 15, Майбут 15, Боярський Михайло 10, Гнатюк Панько 10, Олександр Микола 10, д-р Коновалець Ст. 5, Кравчук Іван 5, Башукіня Роман 5, д-р Савка Теодор 10, Кристинюк 5.

Равна Руська: інж. Теодозій Василь 100, м-р Білосор Корнеліо 100, Паниченко Теодор 50, о. Лещук Осип 25, Дублянська Маруся 25, Соляна Степан 25, Падок Микола 25, м-р Котонський Волод. 20, Чубей Іван 20, Білосор Василь 15, Білосор Миколай 10, Глибоничий Волод. 15, Жолтий Леон 10, Камінь Роман 10, Галаць Степан 10, Галаць Григорій 5, Осідак Володимир 5, Ковалів Яків 5, Кудок Іван 5, Костя з Камінь-Борислава 15, о. Кузич Василь 5, Камінь-Криж 10, Маленко Олександр 5, Вохрат 5, Нечипір Адам 5, Візьки Мазов. 5, Юрчик Іван 5, Гребенюк 5.

Угнів: чит. „Просвіта“ 50, м-р Петришин Володимир 25, о. Трешневський Олександр 25, Вас. Володимир 25, Сиринчук Іван 10, проф. Лещинський Іван 10, Курчійський Григорій 10, Мусій Теодор 5, Карона 10, Савка Волод. 10, Заставя 5, Голова Микола 5, Губинка 5, Кудешка Семен 5, Губинка 5, Яницький Ангел 5, Улягіва 5, Тимчина Йосифат 5, Вербиць 5.

Разом вказано нині 1560 зол., з усіма попередніми 6.921.70 зол.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платин кооперативам дня 5. XII. п. р. за масло експортне та десерове пріма 3.60 зол., за літру молока 24—25 сот., літру сметани 1.20 зол., копу вань 6.70—6.80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 8. грудня, в год. 3-30 попол.

„Баба Яга“.

Управа Великого Театру повідомляє, що пані можуть увійти до салі „Великого Театру“ в капелюхах.

Театр Різнородностей:

Понеділок, 7. грудня, в годині 8. веч.

„Штуба“.

Вівторок, 8. грудня, в годині 4. попол.

„Вогнем і мечем“, історична пєса в 6 діях П. Побога (на основі Сенкевича).

Вівторок, 8. грудня, в годині 8. веч.

„Штуба“.

Середа 9. грудня в годині 4. попол.

„Вогнем і мечем“.

Середа 9. грудня в годині 8. вечором

комедія П. Франка „Гранд-Готель“ (прем'єра).

Четвер 10. грудня в годині 4. попол.

„Вогнем і мечем“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Світла великого міста“ (Чарльз Чаплін).

КАСІНО: „Натхнення“ (Грета Гарбо).

КОПЕРНИК: „Баркарола кохання“, Веселий пеховець“.

ЛІВ: „Буря над Закопаням“.

МАРУСЬКІ: „Баркарола кохання“, Веселий пеховець“.

МІРАЖ: „Чужа наречена“ (Марлена Дітріх), „В пустині та у лузі“.

ОАЗА: „Плятка фирми Кош“.

ПАЛІАС: Звукова комедія „Геть із кохання“ (Лілія Гарвей).

ПІА: „Африка говорить“, „Мікі Маус та мавпи“.

ПІСЦІК: „Погона в полум'я“ (Уільям Десмонд) та додатки.

ПРОМІНЬ: „Бродвей“ та „Скарби Помор'я“.

СОНЦЕ: „Царевич“.

СТИЛЕВ: „Алжирець“.

УНІХ: „Любови“ (Арт. Шнідлера), „Карюча додола“.

УМІСЛ: „На Сибір“ (Сюсарська, Бродський).

Ширіть наш часопис!

Програма радіо.

Середа 7. грудня 1931.

Львівці (259,3) 19-30 Танкова музика. Моравська Острава (263,4) 15-00 Концерт Брно (341,7) 18-25 Едсон і робітники. Лондон (356,3) 19-30 Концерт. Гамбург (372,3) 21-00 Література. Букарешт (394,2) 20-00 Концерт. Сотенс (403,8) 20-30 Концерт. Берлін (419) 20-45 Опера Рим (441,2) 17-30 Концерт. Лінгенберг (472,4) 20-45 Концерт Рига (524,5) 19-05 Концерт. Мінхен (532,9) 18-50 „Театр фільма й радіо“ Будапешт (550,5) 19-30 Опера Харків (937,5) 15-00, 24-00 Концерт. Ленінград (1000) 18-30 Концерт Осло (1083) 20-00 Концерт. Калюндборг (1153,8) 21-00 Танкова музика. Москва (1481) 21-00 Концерт. Консгаустергаузен (1634,9) 17-30 Музичні пєси. Париж (1724,1) 20-30 „Брежна та медицина“.

Львівське радіо.

Вівторок 8. грудня 1931.

Львів (380,7) 11-55 Час із Варшави. 12-10 Про погоду дня. 12-15 Радіо музика. 13-30 Боксерські змагання: Берлін-Варшава. 14-00 Народний промисл сучасної дои. 14-10 Концерт 14-40 „Різнитиво Чехословаччини“. 15-00 Концерт 15-35 Програма для найменших. 16-40 „Початок і кінець весніту“. 17-15 „Лет на Схід“. 17-30 „На початок протичахотного місяця“. 17-45 Концерт. 18-40 „Чи Гете був приватним подяком“. 19-00 Мєчина. 19-25 Книжка радіослухач і відгук. 20-15 Концерт. 21-40 Лістування. 21-55 Фортеп'ян. 22-45 Спортові новини. 23-00 Танкова музика. Грамофонові кружки: 16-20, 16-55, 19-40.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Львівський Український Театр „Циркун“.

СТАНІСЛАВІВ, сала українського „Сокола“.

Понеділок, 7. XII., год. 7-30 веч. „Як вертати — то вертати“.

Вівторок, 8. XII., год. 7-30 веч. „Не бачити було“.

Середа, 9. XII., год. 7-30 веч. „1+1=3“.

„Заграва“ український театр під адм.

І. Волощука.

РАДИМНО:

7. XII. „Два шаста“.

8. XII. „20 днів тюрми“.

9. XII. „У вирі кохання“.

10. XII. „День і ніч“.

ЯРОСЛАВ:

11. XII. „У вирі кохання“.

12. XII. „Запорожський кляд“.

13. XII. „Наташка Полтанка“.

З Ярослава вертє театр до Перемишля і виставить Прем'єру „Поїзд Марено“.

Подяка. Т-во „Самопоміч українських емігрантів на північ-сх. Чехії“, відділ у Пардубицях, висловлює найширшу подяку ініціаторам жалобної академії, влаштованої дня 22. XI. ц. р. в м. Пардубицях з нагоди 10-их роковин трагічної смерті в м. Базарі 359 Героїв-Борців за свободу українського народу, а саме: підполк. інж. В. Прохаді та інж. П. Петренкові, а також референтам: соти. М. Битинському, П. Махренкові та підполк. інж. Філоновичеві, котрі своїми прекрасними рефератами надзвичайно поширили наші історичні відомості. — За управу відділу в Пардубицях: інж. Сінявський.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГІБІ, гарні, вибірані, (найменше 5 кіло) по 8 зол. за 1 кіло, чисті, сливкові повилза з цукром, бочілочка 5 кіло 10 зол., чиста овеча бриндза, бочілочка 5 кіло 10 зол., бжальний, греський мід. пушка 5 кіло 20 зол., волосські горхи паперівки, мішочок на 5 кіло 14 зол., висилає оплачено за післяплатою Мендель Штуммер, Косів н. Колом. 935 3—10

МАШИНИ ДО ШИТТЯ нові перстени: неї по 250 — зол. Ломага, Львів, Валона 11. 946 3—10

1870

1873

купуєте найліпшу муштару Львів, замарстинів, тел. 3835

1873

ПАВЛУСЮ, відгукайся! Все гаразд

буде. — Гаю Іван! Матій. 966 2-1

ПОСАДА КАСІЕРА з гачкою золоті 100 зразків після зложення навішні в готівці золотих чотири тисячі. — Відомості сидіти в описом життя слати під: Банка для Радистів — Гортвалі: Промислу, Колодиза. Крайслаского 4. 963 2-3

ЛІКАР, дїт 32, на добрі становині, на Стоді шукає інтелігентно і гарно тонаришн життя: яка перебувала в рад і романтичній надморській країні. Віно для взаємного добра побачення. Незовнімі оголошення „НАР“. Львів, Адамічна 13, під „Світло“.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ відання, вітратили, сфабриковані найдешевше ажеско! Вибіра: album Вірменська 3. 974 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КІНО

ч. 23. вже вийшло з друку і продається по всіх книгарнях, бюрах денників і кіосках.

Адреса: КІНО, Львів, вул. Бляхарська 8/1.

ПУДЕРНИЧКУ і розпиляч направши у фірмі

Г. ШТРАССБЕРГ

Льв 15, Писуцького 31, тел. 25-25

Присилайте передплату!

ГОРГОН

1870

1870